

Мирний протест на Майдані незалежності. Фото З. Боровець.

Зустріч замість іншування!

На фотографіях зроблених вночі з супутників землі видно величезну різницю між східною і західною частиною європейського континенту. Захід, зокрема найгустіше заселені і розвинуті регіони, — розсвітлений. Там почали називати це «забрудненням світлом», бо його надмір унеможливає побачити зорі на небі. У східній частині Європи, насамперед в країнах колишньої совєтської імперії, світлом сяють лиш найбільші міста. І причина не в меншій густоті заселення, а у недостатній кількості ліхтарень на вулицях і площах малих міст та в суцільній темряві, яка панує по селах. На фотографіях зроблених вночі з супутників землі видно величезну різницю між східною і західною частиною європейського континенту. Захід, зокрема найгустіше заселені і розвинуті регіони, — розсвітлений. Там почали називати це «забрудненням світлом», бо його надмір унеможливає побачити зорі на небі. У східній частині Європи, насамперед в країнах колишньої совєтської імперії, світлом сяють лиш найбільші міста. І причина не в меншій густоті заселення, а у недостатній кількості ліхтарень на вулицях і площах малих міст та в суцільній темряві, яка панує по селах.

Фізичне світло або його брак показує фотографія. З кожним роком точніше, завдяки більшій кількості пікселів і досконалішим іншим параметрам. Внутрішнє світло або його обмаль в людині намагають-

(Закінчення на 5 сторінці)

Заклик Владик УГКЦ у Польщі про молитву за Україну та її народ

Всесвітлішим, Всечесним і Високопреподобним Отцям, Преподобним Монахам і Монахиням та всім вірним Української Греко-Католицької Церкви у Польщі

Слава Ісусу Христу!
Дорогі Брати і Сестри!

Вже другий тиждень з переживанням та неспокоєм слідкуємо за подіями, які відбуваються на головній площі Києва, сьогодні знаній у світі як Євромайдан. Ошуканий та огірчений народ вийшов на київський Майдан Незалежності, щоб запротестувати проти зривання Урядом України розмов щодо процесу інтеграції України з Євросоюзом. Напруга збільшилася, коли збройні загони міліції вночі з 29 на 30 листопада жорстоко побили та розігнали мирно протестуючих людей, серед яких було багато молоді.

Сьогодні напруження у Києві та в багатьох інших містах України не зменшується, а, навпаки, наростає. Не вимальовується також жодне позитивне розв'язання дуже складної на сьогоднішній день політичної ситуації в Україні. Тому приєднуємося до заклику Глави нашої Церкви Блаженнішого Святослава, щоби включитися також і нашому духовенству, монашеству та вірним у Польщі у безперервну молитву за наш народ та Україну. Випрошуймо в Господа мудрості, сили та витривалості для протесту-

ючих. Про мудрість і пошанування громадянських прав просимо теж для тих, які сьогодні мають у своїх руках владу в Україні, щоб не дійшло до проливу братньої крові та щоб не була порушена територіальна інтегральність, тобто цілісність України як держави.

Звертаємося із закликом до нашого духовенства, щоб у найближчих днях під час Божественних Літургій у потрійній ектенії додавати молитовне візвання: «Ще молимося за крашу долю нашого народу, за мир, згоду, єдність та благословення для України, Господи вислухай і помилуй!»

З архиєрейським благословенням
Архиєпископ Іван (Мартиняк)
Митрополит Перемисько-Варшавський

Владика Володимир (Ющак)
Єпископ Вроцлавсько-Гданський

Владика Євген Попович
Єпископ помічник
Перемисько-Варшавської Архиепархії

Стрітення Господнє

Свято Стрітення Господнього (15 лютого) встановлене на згадку про жертвування Марією та Йосипом їх первородного сина, Ісуса, в єрусалимському храмі.

15 лютого відзначається також День Богопосвяченого Життя. Богопосвячені особи, подібно як Ісус в єрусалимському храмі, жертвують своє життя виключно на служіння Богу.

Згідно з Євангелієм, Марія та Йосип, за законом Мойсея, жертвують свого первородного сина — Ісуса, Богу в храмі. Тоді також Симеон виголосив пророцтво, називаючи Ісуса «Світлом для об'явлення язичникам і славою (...) Ізраїля». Тому це свято багате на символіку світла.

У Єрусалимі, де Стрітення Господнє відзначалося вже в IV ст., святкування проводилися зазвичай вночі — влаштовувалися урочисті процесії зі свічками. Літургійну дату свята визначає дата закінчення часу очищення Марії після народження дитяти.

В Західній Церкві свято було введено в VII ст. У Римі цього дня відбувалася найстарша марійна процесія, учасники якої несли запалені свічки. Правдоподібно ця процесія до найбільшого римського санктуарія — базилики св. Марії Маджоре — надала Господньому святу марійний характер.

З десятого століття з'являється обряд благословення свічок, який ще більше підкреслює і збагачує символіку світла. Вона пов'язана безпосередньо з великоднім пасхалом, який виражає перемогу над смертю, гріхом і сатаною.

(Закінчення на 5 сторінці)

Вроцлав. Чин освячення Йорданської води над річкою.

Воду освячує Владика Володимир Ющак.

Водосвяття в Круклянках.

Йорданську воду освячують в Гурові ІлAVEцькому.

Слупськ. Чину освячення води довершує о. Богдан Піпка.

«Во Йордані крещуються Тобі, Господи...»

«Ранком у церкві відбувається Богослуження. По Богослуженні весь народ іде процесією на річку до хреста. Попереду несуть дерев'яний церковний хрест і хоругви, хор співає «Голос Господній...», за хором іде священник, приклавши золотий хрест до чола, а за священником — народ. До річки на Водохрища йдуть усі: старі, молоді і діти. Кожен несе з собою пляшку або глечик на воду. Хлопці ще несуть з собою голубів, а мисливці — рушниці, заладо-вані клейтухом. На колишній Гетьманщині, де ще козацька традиція не згасла зовсім, парубки та молоді чоловіки їхали до річки на конях, заломивши по-козацькому сиві шапки.

На річці, біля хреста весь похід зупиняється і стає на льоду великим барвистим колом, що здалека яскраво вимальовується на тлі білого снігового покривала.

Після недовгої відправи священник занурює в ополонку хрест, а в цей час хор голосно співає: «Во Йордані крещуються Тобі, Господи...» У свою чергу мисливці стріляють із рушниць, а хлопці випускають з рук голубів, які хмарою літають над «Йорданню». Коли вже воду освячено, люди підходять до ополонки і набирають у свій посуд води. Всі, хто приїхав на «Йордань» кінями — чи то верхи, чи то саними — набирають відрами

з ополонки воду і напувають своїх коней — «щоб хвороби не боялися та міцніші були». Після водосвяття всі люди повертаються до своїх хат...»

Так описував у надрукованому у 1958 році (звичайно, записи робив він набагато раніше) своєму етнографічному нарисі «Звичаї нашого народу» Олекса Воропай традицію празника «Йордану» («Водохрища») в Україні. І хоча від тих років минуло вже багато часу, традиція не перевелася. Її зберігають заодно як і на материку, так і на поселеннях. Освячувати Йорданську воду, наскільки маємо таку фізичну можливість, ідемо й ми у наших парафіях у Польщі.

Повертає 1946 рік в Україну?

Думаю, що можна поставити таке запитання відносно вістей з України, які оприлюднили Засоби масової інформації 13 січня 2014 р. Не одному з нас прийшов на думку 1946 рік, коли-то зліквідовано УГКЦ в часі псевдосоюзу у Львові.

13 січня 2014 р. Міністерство Культури України в листі до Глави УГКЦ Патріярха Святослава Шевчука застерегло, що як священники УГКЦ не перестануть підтримувати людей на Майдані, то влада буде змушена припинити діяльність УГКЦ та її розв'язати.

Це сумне явище, що у вільній Україні влада починає сягати до метод давно засуджених. Влада України вибрана в демократичних виборах ставляє себе на рівні з комуністичним режимом ХХ століття. Це трагічна інформація для українського народу.

УГКЦ, яка так рішучо підтримала народ на Майдані в Києві, показує, що є Церквою всіх українців. Сьогодні, думаю, асоціюється не тільки з Західною Україною, але зі всіма українцями. Її голос чути в особі Патріярха Святослава Шевчука, який показав, що народ має право вимагати від влади правди та справедливості. Народ має також право до духівників, коли відстоює свої права. На жаль, влада України не хоче пам'ятати, що кожний народ має право на релігійну свободу.

Проте треба ввесь час про це пригадувати, тому що УГКЦ досвідчила часу підпілля. Сьогодні застрашують нашу Церкву, завтра це саме може торкатися кожної іншої Церкви, яка буде відстоювати права українського народу. УГКЦ була в минулому і також сьогодні є з народом. Чому влада не хоче будувати українського світу, а не виступає проти «руського міра»?

Глава УГКЦ у своїй заяві зайняв рішуче становище на захист Церкви, якої є Предстоятелем. Свої слова солідарності виявили

також єпископи УГКЦ в Польщі, які надруковані в цьому номері Благовіста. Думаю, і кожному з нас треба виявити солідарність з нашою Церквою в Україні. Чуюмося одною родиною. Маймо надію та віру, що тинь 1946 р. не поверне в Україну і ніхто не припинить діяльність УГКЦ, яка перш за все дбає за спасіння своїх вірян.

о. Аркадій Трохановський

Майдан незалежності в Києві.

Чи нове «Розстріляне відродження»?

У буремні 1980-ті роки ми, тоді студенти Варшавського університету, з окремим зацікавленням слухали лекцій проф. Степана Козака, доктора Михайла Баля і доктора Василя Назарука, які відкривали нам нові обрії історії України, її культури та літератури. Новиною були розмови про культурне відродження 1930-их років, про що якимось чином не згадувалося на уроках у тодішніх середніх школах.

Колісь в руках др-а Назарука появилася книжка в білій обкладинці, кишенькового формату, який зразу засвідчував про її родовід із зони за «залізною завісою» з інтригуючим заголовком «Розстріляне відродження. Антологія 1917–1933». І це було для студента вихованого на офіційній «українській радянській літературі» немов відкриття нового острова української культури. Ця же антологія з'явилася з ініціативи й коштом Єжи Гедройця у Бібліотеці паризької «Культури» 1959 року й донині залишається найважливішим джерелом з історії української літератури того періоду. Підготував її український еміграційний літературознавець, публіцист, есеїст, критик, редактор Юрій Лавріненко.

«Антологія представляє найкращі взірці української поезії, прози й есеїстики 1920–30-х рр. За це десятиліття (1921–1931) українська культура спромоглася компенсувати трьохсотрічне відставання й навіть переважити на терені вітчизни вплив інших культур, російської зокрема (на 1 жовтня 1925 року в Україні нараховувалося 5000 письменників).

Початком масового нищення української інтелігенції вважається травень 1933 року, коли 12–13 відбулися арешт Михайла Ялового і самогубство Миколи Хвильового, у недоброї пам'яті харківському будинку «Слово». Кульмінацією дій радянського репресивного режиму стало 3 листопада 1937 року. Тоді, «на честь 20-ї річниці Великого Жовтня» у Соловецькому таборі особливого призначення за вироком Трійки розстріляний Лесь Курбас. У списку «українських буржуазних націоналістів», розстріляних 3 листопада також були Микола Куліш, Матвій Яворський, Володимир Чеховський, Валер'ян Підмогильний, Павло Филипович, Валер'ян Поліщук, Григорій Епик, Мирослав Ірчан, Марко Вороний, Михайло Козоріс, Олекса Слісаренко, Михайло Яловий та інші. Загалом, в один день за рішенням несудових органів, було страчено понад 100 осіб представників української інтелігенції — квіту української нації» (із енциклопедії).

Минув 1989 рік, розвалений і перейшов у неславну історію «берлінський мур», відродилася й свobodно та успішно (помимо всяких нарікань) розвивається Європа, аж тут, рівно в 77 річницю розстріляння у Соловецькому таборі особливого призначення квіту української інтелігенції, в сучасній, ніби-то трансформованій Україні, відживає привид Сталіна.

16 січня 2014 року Верховна Рада України голосами Партії регіонів у неконституційному режимі приймає «закон» авторства регіоналів Колесніченка і Олійника. Його негайно, 17 січня, підписує Президент. Це документ про внесення змін до Закону «Про судову і статус суддів» та процесуальних законів щодо додаткових заходів захисту безпеки громадян. Крім нього «гарант» підписав ще ряд інших змін, які прямо жорстко обмежують права українських громадян в їхній же державі.

Про що йдеться у цьому документі, якого не посоромилася б ні в Білорусії, ні в Північній Кореї (у мережі Інтернет, яку, до речі, також пробують цензурувати, можна віднай-

ти безліч статей та інформацій на цю тему)? Прослідкуймо:

- рух у колонах більше 5 авто — вилучення прав і автомобіля на 2 роки
- діяльність інформгентства без державної реєстрації — конфіскація техніки і продукції + великий штраф
- порушників порядку мирних зібрань встановлюватимуть за 24 години
- участь у мирних зібраннях у касці, формному одязі, з вогнем — до 10 днів
- встановлення наметів, сцени чи навіть звуку без дозволу міліції — до 15 днів
- неповага до суду — 15 днів
- невиконання про обмеження доступу до Інтернету — штраф 6800 грн
- невиконання «законних вимог» СБУшників — штраф понад 2 тис. грн
- протокол про адміністративне правопорушення можна вже не вручати особі, яку вважають порушником (достатньо «свідків»)
- підтвердження вручення повістки особі — тепер не лише її підпис, а «будь-які інші дані»
- блокування доступу до житла (нова кримінальна норма) — 6 років
- наклеп (повернуто до Кримінального Кодексу) — 2 роки
- поширення екстремістських матеріалів 3 роки
- «групове порушення громадського порядку» — 2 роки
- «масові заворушення» — 10–15 років
- збирання інформації про беркутівців чи суддю — до 3 років
- погроза міліціонеру — 7 років
- «іноземні агенти» — ГО (громадська організація), що фінансуються закордонними фондами, платитимуть податок на «прибутки»
- громадська організація та Церкви не можуть займатись екстремістською діяльністю
- держава може прийняти рішення про заборону доступу до інтернету
- фінансування «політичної діяльності» ГО потребуватиме обов'язкового дозволу держави
- людину можуть засудити заочно, тобто у її відсутність на суді (у т.ч. до багатьох років тюрми)
- до відповідальності за порушення ПДР (правила дорожнього руху) тепер можна замість водія притягнути власника авто
- нардепа можуть позбавити недоторканності і дати згоду на арешт на пленарному засіданні ВР
- «беркут» та посадовці, які вчинили злочин проти активісти майдану, звільняються від покарання.

Раніше влада, на Святвечір, голосом Міністерства культури, 6-го січня, погрозила УГКЦ. Греко-католицьке духовенство отримало офіційного листа від 03.01.2014 №1/3/13-14 від Міністерства про «систематичне ігнорування законодавства з боку окремих ієреїв на Майдані Незалежності. У цьому листі знайшлися слова про можливе «припинення діяльності релігійної організації». І як тут не згадати про «живий» привид Сталіна, який ліквідував вже раз УГКЦ на львівському псевдо-соборі у 1946

(Закінчення на 7 сторінці)

Львівська молодь за Європу.

Перепочинок на київському Майдані незалежності.

У самому центрі Києва.

Протестувати до Києва їде ціла Україна.

Готують чергову барикаду. (Фото від З. Боровця)

Заклик владик УГКЦ у Польщі до молитви за Україну та її Народ

Всесвітлішим, Всечесним і Високопреподобним Отцям, Преподобним Монахам і Монахиням та всім вірним Української Греко-Католицької Церкви у Польщі

**Слава Ісусу Христу!
Дорогі Брати і Сестри!**

Минулий тиждень був дуже тривожним та важким мабуть для кожного з нас. На наших очах відбувались в Києві події, які вели до відкритої громадянської війни та до розвалу України, як держави. Особливо середа, 22 січня, яка повинна бути радісним святом єдності та соборності для всіх українців, від самого ранку почала тривожити вістками про пролиття братньої крові на вулицях Києва, на яких велась відкрита війна. Були людські жертви. З медіальних повідомлень ми дізнавались про п'ятеро вбитих та про сотки, як не тисячі, поранених. При компютерних та телевізійних екранах ми могли лише безрадно стежити за подіями, які відбувались у Києві та в інших містах України, на які ми, однак, не мали впливу. Доведений до краю народ, який від двох місяців безуспішно пробував у мирному спротиві добитись права жити у правовій і демократичній європейській державі, вдався в desperaції до силових аргументів. У відповідь пролунали постріли, почались полювання на людей, знущання, акти приниження людської гідності та полилася братня кров.

Сьогодні ми не можемо впевнено сказати як і коли закінчиться для України цей важкий час. Можемо, однак, звертатись у молитві до Бога, щоб скоро закінчилась братовбивча війна, щоб вже ніколи більше в Україні брат не підносив руки на брата. В кожній Божественній Літургії ми молимося: «За Богом бережений народ наш, за правління і за все військо...». Сьогодні ці слова нашої молитви повинні набирати особливого змісту. Ми повинні молитись за владу, щоб вона зрозуміла повірену їй Богом і людьми велику відповідальність, за народ, за його права і гідність. Ми повинні молитись за військо, якого обов'язком є захищати народ та стояти на сторожі його безпеки і миру, а не виступати проти нього і в нього стріляти. Ми повинні молитись за наш народ, щоб він мав право на вільне і гідне життя у вільній та демократичній державі та не мусів вдаватися до силових аргументів у забезпеченні належних собі прав.

Дорогі у Христі Брати і Сестри!

Закликаємо всіх Вас до постійної молитви за Україну та за її народ. В наших молитвах просім, щоб збереженими були єдність і нерозривність України, як держави, та єдність її

народу. Просім, щоб були збережені громадянські та людські права всіх жителів України та, щоб більше не проливалась в Україні братня кров.

Звертаємось із закликом до нашого духовенства, щоб, доки в Україні не закінчиться час напруги, під час Божественних Літургій, у потрійній ектенії, додавати: «Ще молимося за мир в Україні, за скасування ворожнечі і ненависті, за збереження єдності Держави та прав і гідності народу і за благословення для України, Господи, вислухай і помилуй!»

До всіх наших вірних звертаємось ще з одним проханням. З України ми отримуємо розпачливі прохання допомоги матеріально тим, як в часі заворушень на вулицях Києва втратили своїх близьких, або самі були поранені. Парадоксально від держави отримують підтримку родини потерпілих міліціонерів а постраждалі демонстранти не мають жодної допомоги, лише

викликають їх до судової відповідальності. Просимо, хто може, допомогти потребуючим. Свої пожертви на допомогу потерпілим у Києві буде можна скласти в наших церквах у найближчу неділю 2 лютого, після Божественної Літургії.

Благословення Господнє на Вас!

Архиепископ Іван (Мартиняк)
Митрополит
Перемисько-Варшавський

Владика Володимир (Ющак)
Єпископ
Вроцлавсько-Гданський

Владика Євген (Попович)
Єпископ — помічник
Перемисько-Варшавської
Архиепархії

Перемишль — Вроцлав, дня 24
січня 2014 р.

*****

«Особливо гостро потрібно засудити тих, хто сьогодні стріляє по беззбройних людях, і тих, хто віддає подібні злочинні накази».

Глава УГКЦ про події на Майдані

Найвищою цінністю є гідність особи та її життя. Найвищою суспільною цінністю є мир, який стоїть на сторожі цієї гідності. Не перемир'я, а справжній мир, який виходить із нутра самого суспільства і є його фундаментальною складовою. Тому нам усім потрібно будувати мир, робити все, що ми можемо, для того щоб мир був тривалим і міцним.

Про це для Департаменту інформації, коментуючи останні трагічні події в Києві, сказав Блаженніший Святослав, Отець і Глава УГКЦ.

Саме тому, зазначив Глава УГКЦ, вчора Всеукраїнська рада Церков і релігійних організацій висловила свою готовність бути будівниками миру. «ВРЦіРО готова включитись всіма доступними засобами до відновлення миру в нашій країні», — ідеться у Заяві ВРЦіРО з приводу ескалації насильства в Києві.

«Церква завжди засуджує насильство, яке виходить з будь-якої сторони, кожного, хто сягає рукою

по зброю. Особливо небезпечними є заклики до збройної боротьби в сучасних обставинах. Особливо гостро потрібно засудити тих, хто сьогодні стріляє по беззбройних людях, і тих, хто віддає подібні злочинні накази», — зазначив Предстоятель УГКЦ. Він додав: Церкви перебувають зі своїм народом на Майдані Незалежності у Києві тому, що вони вийшли на мирний процес. «Церква засуджує всі заклики до насильства, бо вони суперечать Божому закону і євангельським істинам», — пояснив Блаженніший Святослав.

Глава УГКЦ наголосив, що у всіх цих трагічних подіях потрібно зберегти гідність кожного людського життя: «Кожна людина, незалежно від того, з якого боку барикад вона стоїть, є Божою дитиною. Ніхто не може приймати рішення про те, щоб жертвувати людськими життями».

Департамент інформації УГКЦ

Заява солідарності єпископів Перемисько-Варшавської митрополії УГКЦ у Польщі з Блаженнішим Святославом

З великим здивуванням та недовірою ми прийняли оприлюднену сьогодні вістку, що органи державної влади України погрожують Українській Греко-Католицькій Церкві повторенням сценарію з 1946 р., коли-то рішенням тодішньої комуністичної влади насильно ліквідовано Греко-Католицьку Церкву. Ми не припускали, що після понад двадцяти років Незалежності України та після 25-ти років від виходу УГКЦ з підпілля, може комусь прийти на думку сягати по давно скомпрометовані засоби, яких метою може бути припинення діяльності відповідних релігійних організацій УГКЦ та які нізащо мають людину та її права, головне право на релігійну свободу.

Як єпископи Української Греко-Католицької Церкви у Польщі, яка є живою часткою Української Греко-Католицької Церкви у цілому світі, висловлюємо слова солідарності з Главою УГКЦ Блаженнішим Святославом та всіма владиками, священиками, монашеством і вірними нашої Церкви в Україні. Підтримуємо ствердження Блаженнішого Святослава, що хоча «Церква не є учасником політичних процесів, але вона не може стояти осторонь, коли її вірні просять про духовну опіку. Разом з Главою і Батьком нашої Церкви уважаємо також, що Церква надалі зберігає за собою право давати оцінку ситуації в країні, якщо порушуються права людини та принципи суспільної моралі, що випливають з Божого закону та відображені в соціальному вченні Церкви».

Очікуємо, що ті, яким сьогодні український народ поручив відповідальність за

Україну, остаточно зрозуміють, що єдиним шляхом розв'язання суспільно-політичної кризи в Україні є чесний і відкритий діалог усіх сторін, вихідною точкою якого є готовність влади слухати свій народ. Не допускаємо думки, що у вільній Україні може повторитись жакхливий та засуджений історією час переслідування Церков та віруючих людей.

Закликаємо вірних УГКЦ у Польщі до молитви за дар мудрості для тих, які сьогодні покликані в Україні служити народові та забезпечувати його конституційні права, щоб вони зрозуміли свою відповідальність перед Богом і народом. Просимо про молитву в наміренні мирного розв'язання наболілих сьогодні в Україні проблем, щоб пошанованими були: вільний вибір українського народу та гідність кожної людини. Заносім також Господеві наші молитви в наміренні УГКЦ та інших Церков, щоб у вільній Україні ніколи вже не повторились темні часи переслідування Церкви та віруючого народу.

Архиепископ Іван (Мартиняк)
Митрополит Перемисько-Варшавський

Владика Володимир (Ющак)
Єпископ Вроцлавсько-Гданський

Владика Євген (Попович)
Єпископ — помічник Перемисько-Варшавської Архиепархії

Перемишль — Вроцлав, дня 13.01.2014 р.

Центр Майдану незалежності.

*****

Зустріч замість іншування!

(Продовження з 1 сторінки)

ся показати антропологі, філософи, соціологи і інші гуманісти. Перед Різдом відомий львівський історик Ярослав Грицак порівняв зміст світла у мешканців Галичини і Донбасу. Критерієм стало колядування. Совки з Донбасу не колядують, а їдять олів'є і дивляться «Голубой огонек». Вони вірять лише в те, що приносить користь, а тому не вірять у безкорисливість людей, які протестують на Майдані. Совки — це єдиний відомий Грицакові народ, «який навпроти колядки Silent night пише „колыбельная“». Більшість із них не знають колядок, бо Різдво довго в них було заборонене. Інші не знають із власної волі, щоб не забивати собі голови всякими дурницями. Натомість їхні голови повні гороскопами, китайськими календарями тощо. Їм дуже важливо знати, хто і в якому місяці народився, чи що і як у новорічну ніч вдягати. Вони вірять: «Як зустрінеш Новий рік, таким він і буде». Висновок однозначний:

«народи, де колядують, мають кращі шанси на добробут і гідність за народи, які не вміють колядувати».

На колонку історика поміщену в одному з найпопулярніших україномовних сайтів осудливо зреагували навіть ті, які поділяли його критику концепції «двох Україн». Соціолог Володимир Кулик питає, як писати про відмінності між Майданом і Антимайданом, «щоб не впасти в блуд іншування й вилучення», бо кожне таке «показування й пояснення може здатися комусь (насамперед членам спільноти, що постає в непривабливому світлі) етично неприпустимим і політично непродуктивним». На його думку окремих людей і складені з них групи можна іншувати (англ. othering) «за те, що вони роблять (крадуть, брешуть, плагіюють, продають свою свободу зібрань)», а за те «ким вони є (колір шкіри, мову, віру, традиції і навіть смаки), — ні». У християнському вченні відповідає та-

кому підходів принцип осуду гріха і милосердя для грішника.

Праведний Симеон, взявши соракаденного Ісуса на руки, сказав пророцтво про нього: «Ось цей поставлений для падіння й підняття багатьох в Ізраїлі» (Лк 2, 34). Ми Богові Отцеві дякуємо в анафорі Божественної Літургії Івана Золотоустого за те, що «від небуття до буття нас привів», і «коли ми відпали», Він «знову нас підняв і не перестав творити все, поки нас на небо не привів і майбутнє Царство дарував». Це благодарення адресується не тільки Отцеві: «За все це дякуємо Тобі, і єдиному Твоєму Синові, і Духові Твоєму Святому». Бог «знову нас підняв», Ісус поставлений нині для підняття кожного, хто усвідомлює своє приниження і хоче вийти з жалюгідного стану. Дехто мусить упасти, як блудний син, до стану твариноподібності, щоб відчутти біль віддалення від батьківського дому. Як Христос не хоче бути для нікого причиною падіння, так суперечить Його прагненню іншування між носіями одного і того ж самого образу Божого. Галичани,

на відміну від мешканців Донбасу, колядують, бо комунізм панував у них 45, а не 70 років, і не встиг призвести до такого, як в східній Україні, духовного і морального спустошення. Проте ті ж галичани, як і решта громадян України, є суб'єктами і об'єктами всіх суспільних лих — корупції, агресії, вибіркового правосуддя, алкоголізму тощо. В анафорі дякуємо Богові за Його «всі добродійства, вчинені нам, які ми знаємо і яких не знаємо — явні і неявні». Явним добродійством для греко-католиків, попри роки тоталітаризму, є тяглість традиції, збереження звичаїв, пам'яті про громадянську самоорганізацію. Може близький вже час, коли виявляться неявні добродійства, вчинені Богом мешканцям східних областей?

В минулих роках до Львова приїздили українці з Донбасу і інших східних регіонів, щоб разом святкувати Різдво. Це єдиний шлях до усунення стереотипів і подолання поділів. Зустрічатись, щоб не іншуватись.

о. Богдан Панчак

Стрітєння Господнє

(Продовження з 1 сторінки)

Жертвування Ісуса означає початок нового завіту і нового священства, в якому Син Божий сам є Храмом, Священником і Жертвою. Суть цього свята підкреслює універсальність спасіння, яке поширюється на всі народи.

На 40-ий день після народження Ісуса Христа Марія та Йосиф виконали закон, про який йдеться у Старому Завіті і який постановляв, що на 40-ий день після народження хлопчика, а на 80-ий — після народження дівчинки кожна мати мала принести до дверей святині однорічне ягня на цілопальну жертву, як знак визнання над собою найвищої Божої влади і подяки, а голуба — як жертву за гріхи. Після цього жінка вважалась очищеною.

Цей же закон приписував, що первородного сина треба було принести до святині та пожертвувати Богу.

Ця подія описується у Євангелії. Як сказано, у той час збулась передбачена Богом зустріч Христа з праведним Симеоном. Ось як описує нам той день св. євангелист Лука: «Йому (Симеонові) було відкрито Святим

Духом, що не бачитиме смерті перш, ніж побачить Христа Господа. Він прийшов Духом у храм. І як батьки вносили дитя Ісуса, щоб учинити над ним за законним звичаєм, він узяв його на руки, благословив Бога й мовив: „Нині, Владико, можеш відпустити слугу Твого за Твоїм словом у мирі, бо мої очі бачили Твоє спасіння, що Ти приготував перед усіма народами; світло на просвіту поганам, і славу твого люду — Ізраїля» (Лк. 2, 26–32).

Стрітєння Господнє за Юліанським календарем відзначаємо 15 лютого (за Григоріанським — 2 лютого).

На празник Стрітєння, за традицією, вірні посвячують в церкві свічки, які несуть до своїх домів як символ світла і очищення.

Празник Стрітєння Господнього входить до дванадцяти найбільших церковних свят. Урочисто його почали відзначати з кінця V ст., хоча згадки про його святкування у Єрусалимі датовані уже другою половиною IV ст.

Першу згадку про святкування празника подає паломниця С. Етерія у своєму щоденнику, де називає його «40 днем після Бого-

явлення». Його святкування описує так: «Сороковий день після Богоявлення святкується дійсно з найбільшою урочистістю. Цього дня йде процесія до храму Воскресення, де всі збираються на Літургію. Правиться за приписаним порядком з найбільшою урочистістю, наче на Пасху. Усі священники проповідують і також єпископ. Усі вони пояснюють текст Євангелія, де говориться, що 40 дня Йосиф і Марія принесли Господа до храму» (Гл. 26).

З Єрусалима празник поширився на увесь Схід, але лише в VI ст. за імператора Юстиніана (527–565) він набирає особливого значення. Імператор наказав святкувати Стрітєння Господнє як великий празник і відзначати його на території всієї імперії.

Празник Стрітєння на Заході напочатку був Господським і щойно набагато пізніше почав вважатися Богородичним та називатися Очищення Пречистої Диви Марії, або Пожертвування Ісуса у святині. Нові приписи латинської Церкви з Другого Ватиканського Собору

знову поставили Стрітєння серед Господських празників. У Східній Церкві Стрітєння належить до Богородичних празників і подекуди має також назву Стрітєння Пресвятої Богородиці.

Пречиста Діва Марія, як пише о. Юліан Катрій у книзі «Пізнай свій обряд», як Божа Мати, не була зобов'язана до обряду очищення, бо освятилася Христовим Різдом, як каже кондак празника: «Утробу Дівичу освятив Ти різдом Твоїм». Та все-таки вона в покорі виконує припис закону і приносить у жертву дві горлиці.

«Сьогодні Той, — співаємо на стихирах литії, — що колись був дав закон Мойсееві на Синаю, повинувся задля нас приписам закону, бо змилосердився над нами... Сьогодні Симеон бере на руки Господа слави, що його спершу Мойсей у темряві бачив, як на Синайській горі давав йому таблиці... Творець неба й землі сьогодні носить на руках старцем Симеоном».

(ap)

Папа Франциск

— припинити насильство на Майдані!

З тривогою в серці стежу за тим, що цими днями відбувається в Києві. Запевняю український народ у своїй духовній близькості й молюся за жертви насильства, за їхні родини і за поранених. Закликаю всі сторони припинити будь-які насильницькі дії та шукати порозуміння і миру в країні.

З таким закликом Папа Франциск звернувся до учасників загальної аудієнції, що, як і кожної середи, зібрала 19 лютого 2014 року десятки тисяч паломників на площі Святого Петра у Ватикані. Про це повідомляє «Радіо Ватикану».

Це не вперше Папа Римський реагує на суспільне протистояння в Україні. 26 січня 2014 року після молитви «Ангел Господній», промовляючи до десятків тисяч прочан, між якими були також представники української громади Рима, Папа сказав: «Огортаю мо-

литвами Україну, зокрема тих, хто втратив своє життя цими днями, та їхні родини. Бажаю, щоб розвивався конструктивний діалог між інституціями та громадянським суспіль-

ством, щоб, виключаючи будь-яке застосування насильних дій, у серці кожної людини переважав дух миру та пошук загального добра».

Департамент інформації УГКЦ

Материнство — це плід любові

Материнство, це чергова тема, яку порушимо у Благівісті. Є вона природним наслідком двох попередніх, родини і батьківства. У навчанні Церкви дуже ясно викладено, що материнство ніколи не повинно виступати відокремлене від родини, а завжди дитина має батька. Неначе само по собі насувається чисто біологічне пояснювання ким є мати. Однак знаємо, що біологія для пояснення феномену материнської опіки це замало. Тож у ньому збігається це що людське — земне і це що небесне — Боже. Хто стає матір'ю? Матір'ю стає жінка одного чоловіка. Кожен інший варіант є незгідний з навчанням Церкви. Материнство це плід любові між чоловіком і жінкою, які заключили свій зв'язок таїнством подружжя. Про це чуємо у молитві, яку читає священник ще перед подружньою присягою: „(...) Ти через невимовний Твій дар і велику доброту прийшов до Кани Галилейської і там подружжя благословив, щоб показати, що з Твоеї волі є законне подружжя і дітородження з нього. (...)»². Через подружню любов, жінка і чоловік беруть участь у Божому задумі творіння світу. Однак біологічне дітородження не завжди є вистарчаючим для того, щоб бути матір'ю. Потрібно до того також багато чинників духовних і Божих. Першим є Боже благословення, яке отримує подружжя у таїнстві подружжя. Взаємна любов між чоловіком і жінкою, відкритість на життя, відвага його прийняти, терпеливість, готовність віддати себе. Кожна з тих дій жінки і чоловіка є дуже важлива у процесі ставатися матір'ю. Бо нею ніхто не родиться, але матір'ю жінка стає. Що означає одне: не кожна жінка є матір'ю хоча в біологічному значенні родить дітей і не кожна жінка, яка дітей не має не є матір'ю. Одного можемо бути впевнені, якби не наші матері, чи то рідні чи духовні, нашого життя не було

1. Тут хочу зазначити, що пишучи статтю звертаю увагу на це як має бути, а не як часто буває.

2. Трєбник, Таїнство подружжя, Свічадо 2006, с. 74.

6. Тому моли́мся за добрих матерів: „Боже великий, Боже отців наших! Дай нашому народові якнайбільше добрих, святих християнських родин. Дай нам таких батьків, які голосно й відверто признавалися б до божественної Твоеї евангелії і до Твоеї служби. Дай нам батьків, які для своїх дружин були б прикладом християнського життя, правдивими опікунами та добрими провідниками в житті. Дай нам таких матерів, що вміли б добре, по-християнськи виховувати своїх дітей, а для своїх чоловіків були б поміччю, потіхою

та доброю радою. Дай нам таких дітей, які були б потіхою та славою батьків і красою свого народу. Благослови, всемогутній Боже, український нарід. Даруй йому ласку вірно Тобі служити і доступити колись вічної нагороди в небі, бо Тобі, Боже, у Святій Тройці єдиний, Отче, Сину і Духу Святий, належить вся слава, честь і поклін на віки вічні. Амінь.”³

3. Митрополит Андрей Шептицький, Молитва за українську родину, в: Прийдіте Поклонімся, 5-те випання. Свічало 2012. с. 78-79

Монета “Материнство” видана національним Банком України.

Мама

У зв'язку з багатьма подіями у нашій Церкві у попередньому номері „Благівіста” не змогли ми помістити всіх підготовлених матеріалів пов'язаних з темою матері-жінки. Тому в цьому випуску нашого місячника публікуємо продовження зі святкового номера.

**Фрагменти послання
Блаженнішого Святослава до матерів
священиків (26.04.2013 р.):**

„Сьогодні я зі смиренною вдячністю схиляю голову перед матір'ю кожного священика нашої Церкви. (...) Висловлюю вдячність матері кожного священика передусім за її жертви, за живу віру, — за віру, пронизану любов'ю, яку вона з любов'ю прищепила своєму синові. Покликання до священничого та богопосвяченого життя є Божим даром і, водночас, таємницею. Святий Дух «віє, куди забажає» (Ів. 3, 8), і ніхто не знає напевно, де, коли і на кого він зійде. Але, звичайно, паростки Божого поклику дозрівають значно швидше в ґрунті, що є родючим і доглянутим. Голос Божий може виразніше почути і з більшою готовністю прийняти до свого серця той юнак, мати якого, відтоді як він був маленькою дитиною, з любов'ю обхопивши своїми руками його рученята, робила знак хреста на його грудях щоранку і щовечора. Голос Божий звучить зрозуміліше для хлопчика, який, сидючи на колінах у неньки, вчить молитви до Бога, Пресвятої Богородиці й святих, і якого за кожної можливості мати приводить до парафіяльної церкви на богослужіння. Голос Божий звучить зрозуміліше для юнака, який, наслідуючи приклад своєї матері, часто приступає до святих таїнств Покаяння та Євхаристії для очищення й відновлення душі. Тому кожній матері священика складаю дяку за її віру. (...) Широ дякую матері кожного душпастиря за її постійну молитву за сина. (...) Незважаючи ні на що, серце матері залишається вірним. Вона ніколи не зможе забути про свою дитину, починаючи з тієї миті, коли відчуває її перші рухи у своєму лоні (...) Немає нічого сильнішого чи ефективнішого, ніж молитва матері за своїх дітей. Завдяки вашій материнській молитві ваш син не тільки почув

Божий поклик у своєму серці, а й відважився піти проти сучасного суспільства і відповідати на це запрошення. Завдяки вашій молитві він вистояв перед спокусами лукавого відмовитися від цього поклику, розцінюючи його як такий, що стосується не його, а когось іншого. Завдяки вашій молитві він був наполегливий у своєму прагненні до знань і святості життя; завдяки вашій молитві він дізнався, що служіння Богу і ближньому є найбагатороднішою метою в цьому житті. І завдяки вашій молитві він донині черпає підтримку і переживає вітху, а також жаль, труднощі та спокуси на шляху свого священничого життя та служіння. За всі ваші молитви за своїх дітей і особливо за сина-священнослужителя, дякую вам! Гідні подиву й поваги матері наших священиків! (...) Єпископ та вся Церква моляться за вас із смиренною вдячністю за дар служіння вашого сина Господу. Нехай Бог благословить вас і обдарує вас міцним здоров'ям та щастям! Схиляючи перед кожною з вас із вдячністю та глибокою пошаною свою голову, призиваю на вас і на всіх ваших рідних благословення всемогутнього Бога — Отця, і Сина, і Святого Духа!”

*Серце матері — невечернє джерело чудес. (П'єр-Жан Беранже)
Серце матері — це безодня, в глибині якої завжди знайдеться прощення. (Оноре де Бальзак)
Не мав би світ стільки геніїв, великих мужів, якби над їхнім дитинством не тремтіло серце матері. (Автор невідомий)*

Заклик до молитви

Надалі закликаємо всіх наших читачів до молитви в наміренні українських родин, а також за нашу Батьківщину Україну.

Похорон Юрія Вербицького

24 січня в одній із найбільших церков Львова — Різдва Пресвятої Богородиці на Сихові — пройшла церемонія прощання з Юрієм Вербицьким, закатоване тіло якого знайшли під Києвом.

Такого похорону Львів не бачив від сумної пам'яті похорону Володимира Івасюка у 1979 р. Сихівська церква, яка вміщає коло 5 тисяч людей була забита вщерть. Крім того на вулиці було десь 25-30 % людей, які не вміщались у храмі. На останнє цілування вибудувалася велетенська черга. Воно тривало понад годину але і за цей час всі люди так і не змогли підійти до

труни. То ж священники змушені були перервати і оголосили, що важливим є присутність людей у храмі і на подвір'ї, «своїми очима і серцем торкнутись труни». На Личаківському цвинтарі теж попри затримку більш як на дві години і величезний мороз зібралось до 2 тисяч людей. Поховали Юрія на почесному місці Личакова — «полі героїв».

Личаківське Поле почесних поховань.

Слово Митрополита Львівського про світлій пам'яті Юрія Вербицького

На 51-му році життя закінчив своє життя знаний багатьом людям громадський безстрашний активіст, кандидат наук, Юрій Вербицький.

Замордували його знані урядовій верхівці України виконавці катувальних справ та професійно підготовлені вбивці. Так може загинути кожна людина в Україні, тому що про захист особи та людської гідності влада зовсім не дбає. Особи, що борються за правду рівняються

Храмовий празник у Кентшині

У вівторок 14 січня кентшинська парафія св. Василя Великого відзначила свій празник. Літургію очолив єпископ-помічник Перемисько-Варшавської Архиепархії, Преосвященний Євген Попович. За українською традицією, хлібом і сіллю достойного гостя вітає парох о. Миколай Козицький ЧСВВ та представники парафії.

Богослужіння співслужили душпастері: протоігумен Василянського Чину у Польщі ієрм. Ігор Гарасим ЧСВВ та отці душпастері Венгожевського деканату: синкел Вармії і Мазур ієрм. Дмитро Гарасим ЧСВВ, ієрм. Миколай Козицький ЧСВВ, ієрм. Мирослав Підлипчак ЧСВВ, ієрм. Василь Олег Кепешук ЧСВВ та о. Дарій Глиневич. Дияконував літургію Богдан П'єтнотка ЧСВВ. Святою тайною сповіді служив о. Григорій Столиця. На храмовому святі були також присутні сестри василіянки з Кентшина і сестри служебниці з Бартошиць.

Присутність Преосвященнішого Євгена була подією особливого характеру, бо як підкреслив сам Владика, це була його перша Архієрейська Літургія, яку він відправив поза собором св. Івана Хрестителя в Перемишлі. Владика був висвячений єпископом 21 грудня 2013 року, і в перше як єпископ зустрівся з вірними поза Перемишлем. Тому не вкривав своєї радості, що з Божого провидіння ця Літургія і зустріч відбулася у Кентшині.

На початку проповіді владика Євген подякував за запрошення та можливість участі у відзначенні празника. Він привітав усіх з Новим Роком, побажав Божої благодаті та заохочував покладати свої надії на Бога. Він згадав також постать св. Василя Великого — аскета, єпископа, учителя, богослова і вченого, знаменитого представника старовинної церкви. Незважаючи на різного роду труднощі і перепони св. Василь завжди служив Богові. Владика Євген закликав присутніх бути активними, солідарними та відповідальними членами греко-католицької спільноти.

На звкінчення святкувань парох о. Миколай Козицький висловив подяку владіці, духовенству та присутнім за Божественну Літургію. Зі свого боку за душпастирський візит владіці Євгену подякували також представники Парафіяльної ради — Славомир Іванюра та Єва Клек.

Андрій Сидор

Владика Євгена Поповича вітають у порогах кентшинської церкви.

Після літургії.

з бидлом, яких необхідно знищувати. Коли гинуть прості люди, тоді вони кваліфікуються винними або, коли влада вважає когось порушником закону, таких арештують; натомість, коли ж закон порушують вбивці людей, певні особи із загонів «беркута чи міліції», тоді ведеться довге розслідування і ті оправдуються, бо вони захищають провладних осіб. Люди не можуть більше терпіти насмішки із себе та несправедливості, доведені до відчаю, боронять своїх людських прав ціною крові. Світлої пам'яті Юрій впав жертвою провладних осіб, кров якого кличе про помсту до неба. Ті, хто причетний до вбивства Юрія Вербицького чи 20-ти річного вірменина Сергія Нігояна або інших героїв, не можуть розраховувати на спокій сумління, подібно, до Каїна, що вбив свого брата Авеля. Іх очікує постійний страх, будуть переслідувані втечею від свого сумління, стануться волоцюгами (пор. Бут 4,14). Такі вбивці старатимуться заглушити свої сумління наркотиками, алкоголем чи іншими психотропними речами. Однак, сумління не можна нічим заглушити! Можна показувати героя-страхопуда, щоб тільки зовні презентувати себе, але внутрішній стан з'їдатиме людину.

Світлої пам'яті Юрій, віддав своє життя за своїх друзів, за краще майбутнє мешканців України. Поборов страх, протистояв один могутнім бійцям і переміг їх, вмираючи за примирення жорстокості ненависних людських сердець. Звичайно, що така жорстокість не принесе радості й щастя тим, хто дає накази карати невинних та, хто їх виконує. Усе має початок й свій кінець! Сам Спаситель сказав: «Ніхто нездібний любити більше, ніж тоді, коли він за своїх друзів своє життя віддає» (Ів 15,13), Спокійної пам'яті Юрій Вербицький віддав своє життя за добрих друзів й недругів, що закатували його через жорстокість своїх сердець. Помолімося за нього, щоб Господь простив йому помилки його життя, ради того, що він впав жертвою задля кращого нашого життя. А, що бажати катам-каральникам? — Покаяння та опам'ятання, бо суд Господній близький кожній людині. Пророк стверджує наступне: «Я прийду до вас близько, щоб суд судити, і буду скорим свідком... — говорить

Господь сил» (Мал 3,5). Юрій впав тілом, щоб жити духом! Повалився на холодну засніжену землю завмерлий на тілі, немов, кинуте пшеничне зерно у ріллю, щоб і на ній принести духовний рясний плід надії (пор. Ів 12,24).

Хай милосердний Господь простить йому усі провини й прийме його відкриту на ближнього душу в свої благі обійми! Це — відважний звияжець, що віддав своє життя у тиші та спокої, захоплений немилосердними катами, волочений ними, немов святий диякон Стефан, який, вмираючи молився: «... Господи Ісусе, прийми дух мій!» (Ді,59). Господи, прийми його благородну та відважну душу та прости йому усі прогрішення вольні й несвідомі. Боже, змилуйся над твоєю слугою Юрієм! Вічна йому пам'ять!

+ Ігор

Архиепископ і Митрополит Львівський

У церкві на Сихові зібралося тисячі людей, які прощали Юрія Вербицького.

Чи нове «Розстріляне відродження»?

(Продовження з 3 сторінки)

році українська влада в Україні під проводом «гаранта» пробує випробувати способом знову «розстріляти відродження»?

***

Даний текст був писаний зразу після прийняття Верховною Радою України в «ручному режимі» диктаторських законів. Сьогодні відомо, що два тижні пізніше ці закони відмінили і у відставку пішов

прем'єр Азаров (цікаво, що зразу після складення повноважень поїхав просто в Австрію, тобто в цей же самий Євросоюз, про який публічно висловлював одну критику). І, властиво, з боку уряду це все.

Фактично в Україні від листопада 2013 року влада не йде на переговори і не приймає волі протестуючих. Майдан триває. Гинуть люди. Богдан Тхір

Серця живе джерело

У жовтні 2013 року у видавництві «Нова Зоря» що в Івано-Франківську вийшла у світ книжка «Серця живе джерело. Антологія поезій, присвячених Блаженнішому Патріярху Йосифу Сліпому». Публікація до 50-ліття звільнення з неволі цього Ісповідника віри, є третім, доповненим і виправленим виданням (два попередні — 1995, 2000), у якому зібрано й запропоновано читачам усе найкраще з поетичного до-робку 19-ти авторів як з України, так і з діаспори. Своім художнім словом поети створили неперебутній образ Блаженнішого Патріярха Йосифа Сліпого — Людини, Громадянина, Ісповідника Віри Христової, життя і діяльність якої були цілком складені на вівтар служіння

Церкві, нашому на-родові й рідній Україні.

Упорядниками книги є академік НАНУ Леонід Рудницький та директор Інституту філології Прикарпатського національного університету ім. Василя Стефаника проф. д-р Степан Хороб. У книжці також вміщено ґрунтовну статтю д-р Ірини Іванкович «Літературні відношення Патріярха Йосифа Сліпого», а ціле видання збагачено репродукціями картин відомого мистця діяспори Юрія Гури.

Видання здійснене за сприяння Релігійного Товариства Українців Католиків «Свята Софія» США. Придбати книжку можна у книгарні НТШ у Львові.

Прес-служба Товариства «Свята Софія» США

Єпархіяльний художній (пластичний) конкурс

„Митрополит Андрій Шептицький та Патріарх Йосиф Сліпий — духовні провідники Української Греко-Католицької Церкви ХХ століття”

1. Мета конкурсу

- поглиблення знань про Митрополита Андрея Шептицького,
- показати свідоцтво віри Патріарха Йосифа Сліпого,
- зацікавити історією УГКЦ,
- відкрити зразки християнського життя,
- зміцнення церковної ідентичності.

2. Учасники

- учні початкової школи — класи 4 — 6,
- учні гімназії,
- учні середніх шкіл.

3. Організатори та правила конкурсу

1. Організатори:

- Організатором конкурсу є Комісія до Справ Дітей та Молоді та Катехитичний Відділ Вроцлавсько-Гданської Єпархії.
- Конкурс відбувається за благословенням Вроцлавсько-Гданського Єпископа Кир Володимира Ющака.

2. Правила:

- роботи повинні бути самостійні, раніше не публіковані та не нагороджувані на інших конкурсах,
- кожна робота повинна бути підписана: ім'я та прізвище, вік, клас, адреса, ім'я та прізвище катехита, парафія,
- формат праць — довільний (А 3, А 4)
- форма праць — довільна (малюнок),
- учасники поносять кошти виготовлення, та безпечно пересилання робіт,
- організатори застерігають собі право публікувати конкурсні роботи на сайті www.cerkiew.net.pl,
- роботи не будуть повертатися.

3. Нагороди:

- проголошення переможців відбудеться 1 листопада 2014 р.,
- переможці конкурсів отримують нагороди від організаторів,
- нагороди будуть вислані поштою.

4. Час надсилання праць:

- виготовлені роботи слід надсилати до 12 жовтня 2014 року за адресою:

ks. Arkadiusz Trochanowski
ul. Osiedle dolne Miasto 26/3
78-600 Wałcz

Організатори
Комісія до Справ Дітей та Молоді,
Катехитичний Відділ
Вроцлавсько-Гданської Єпархії

Єднаємося у скорботі та молитві

з *отцем Іваном, отцем Богданом*

та Петром Пінка,

директором Української школи в Перемишлі

з приводу смерті дорогої

б. п. МАМИ

Висловлюємо глибоке співчуття.
Вічна Їй пам'ять!

Вчителі, учні, працівники та директор
Комплексу шкіл з українською мовою навчання
у Бартошицях

ІВАННІ ЮЩАК

з нагоди 80-ліття від дня народження
міцного здоров'я, щастя
та Божого благословення на многи
і благи літа
бажають парафіяни з Лігниць

ЗАПРОШЕННЯ

НА ХХІІ ФЕСТИВАЛЬ УКРАЇНСЬКОЇ САКРАЛЬНОЇ ТВОРЧОСТІ В БІЛОМУ БОРІ

Щирозаочно запрошуємо дітей,
молодь та батьків взяти участь

у **XXII Фестивалі української сакральної
творчості,**

який відбудеться **24.05.2014**
у Білому Борі
під кличем:

«Любі, любім один одного, бо любов від Бога,
і кожен, хто любить, народився від Бога
і знає Бога» (1 лис. Івана, 4,7)

У програмі:

10.00 — Божественна Літургія, яку очолить
Владика Кир Володимир Ющак ЧСВВ

11.45–12.30 — Обід

12.30 — Фестиваль сакральної творчості:
«Любі, любім один одного, бо любов
від Бога, і кожен, хто любить, народився
від Бога і знає Бога» (1 лис. Івана, 4,7)

Форма: релігійна музика, релігійна поезія, теа-
тральні групи.

Театральні групи та індивідуальні особи просимо
зголошувати до с. Мелані Кузьо СНДМ та до о.
д-ра Ярослава Романа;

Просимо подати: ім'я та прізвище/назву гру-
пи, заголовки твору/програми, хто підготував,
кількість виконавців та опікунів, адресу та тел. до
контакту, mail)

Час: індивідуальні особи — не довше як 5 хвилин,
групи — не довше як 8–10 хвилин;

У програмі можна використати все, що
відноситься:

- до життя Митрополита Андрія Шептицького
та Патріарха Йосифа Сліпого
- притчі зі Святого Письма,
- релігійна творчість на основі Божих
Заповідей,

14.00 — Будуть признані призи переможцям
у єпархіяльному Художньому конкурсі: «Біблійні
оповідання з Євангелії від св. Івана» (О — 3 кл.
учні початкової школи, 4 — 6 кл. учні початкової
школи, гімназії)

14.30 — Вогнище,

Організатори:

- Греко-католицька парафія у Білому Борі;
- Єпархіяльний катехитичний відділ,
- Комісія до справ дітей та молоді Вроцлавсько-
Гданської єпархії,
- Шкільний комплекс ім. Т. Шевченка у Білому
Борі.

Від імені організаторів
о. д-р Ярослав Роман
с. Меланія Кузьо СНДМ

Високодостойний і Дорогий
Преосвященний Владико

Кир Євгене!

З нагоди Вашого висвячення на Владичий Престіл
Перемисько-Варшавської Єпархії
і прийняття на себе великих обов'язків
за духовний стан нашої спільноти,
Лікарська Громада у Польщі, яка піклується тілес-
ним станом людини,
бажає Вам Владико Євгене багато Божих Ласк і як-
найкращих успіхів у Вашій душпастирській праці
та міцного здоров'я, щоб воно проминувало на всю
нашу українську спільноту у Польщі і за її межами.
Щастя Вам Боже в усьому!

Українське Лікарське Товариство у Польщі

Єпархіяльний художній біблійний конкурс для дітей та молоді у 2013/2014 р.

Правила конкурсу:

1. Художній Конкурс:

„Біблійні оповідання з євангелії від св. ІВАНА”,

2. Мета конкурсу:

- поглиблення знання про Святе Письмо,
- поглиблення християнського життя,
- скріплення релігійної ідентичності,
- зацікавлення Святим Письмом в родині,
- наслідування життя Святих осіб з Євангелії,

3. Учасники:

- діти дошкільного віку,
- учні початкової школи — клас I,
- учні початкової школи — клас II,
- учні початкової школи — клас III,
- учні початкової школи — клас IV,
- учні початкової школи — клас V,
- для учнів початкової школи — клас VI,
- для учнів гімназії,

4. Організатори та правила конкурсів

1) Організатори:

- Конкурс відбувається за благословенням
Вроцлавсько — Гданського Єпископа Кир
Володимира Ющака.
- Організатори: Єпархіяльний Катехитичний
Центр та Комісія до Справ Дітей та Молоді
Вроцлавсько — Гданської Єпархії.

2) Правила:

- роботи повинні бути самодільні, раніше не
публіковані, та не нагороджувані на інших
конкурсах
- кожна робота повинна бути підписана: ім'я
та прізвище, вік, адреса, ім'я та прізвище ка-
техита, назва парафії, назва біблійної історії,
- праці можуть бути виконані у форматі А3
та А4.
- учасники поносять кошти виготовлення та
пересилання робіт.
- організатори застерігають собі право не по-
вертати і публікувати конкурсні роботи.

3) Призи:

- переможці конкурсів отримують нагороди
фундовані організаторами
- переможці конкурсів отримують нагороди
на з'їздах дітей у 2014 р. в Білому Борі та
в Лігниць.

4) Час надсилання праць:

- виготовлені роботи слід надсилати до 1
травня 2014 року за адресою:

ks. Arkadiusz Trochanowski
ul. Osiedle Dolne Miasto 26/3
78-600 Wałcz

с. Меланія Кузьо
о. Ярослав Роман
о. Аркадій Трохановський

БЛАГОВІСТ — суспільно-релігійний місячник. Видає Українська Католицька Церква у Польщі. Редакція на громадських засадах.
Редагує колегія: **Богдан Тхір** (т) — секретар редакції (тел./факс дом. 89 761 04 21), **прот. Богдан Степан** - координатор від Перемисько-
Варшавської архієпархії, **о. Аркадій Трохановський** - координатор від Вроцлавсько-Гданської єпархії, **Ігор Горків** - тематична сторінка,
прот. Богдан Панчак - богословська колонка, **о. Павло Поточний** - катехитична колонка, **Михайло Пульковський** - колонка «Жива
парафія», **Дарій Гаврилець** — технічна редакція. Погляди авторів публікацій не завжди сходяться з точкою зору редакції.
Матеріалів не замовлених не відсилаємо. В оправданих випадках застерігаємо собі право виправляти і скорочувати авторські тексти.
Матеріали до публікації просимо висилати у машинописах або у чітких рукописах.

Kuria bp., ul. Basztowa 13, 37-700 **Przemysł**, tel./fax 16 678-78-68
e-mail: kuria@przemyslgr.opoka.org.pl

Kuria bp., Pl. Nankiera 15a, 50-140 **Wrocław**, tel./fax 71 343-94-77,
fax 71 343-94-67, e-mail: konsystoria@wro-gda.opoka.org.pl

Adres «BLAHOWIST»; ul. Kościuszki 28/3, 11-220 Górowo Iławeckie,
redakcji: tel. 89 761-04-21, e-mail: blahowist@poczta.onet.pl

Bank Spółdzielczy w Górowie II, Nr 08 8855 0004 2003 0006 3515 0001